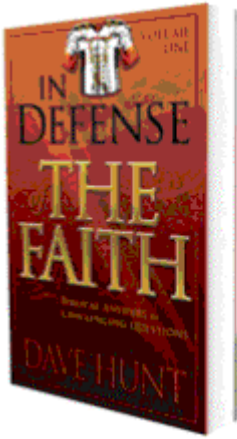

Ter verdediging van het Geloof #3

Extractie uit Dave Hunts boek “In Defense of The Faith”:
<http://www.theberean.org/content/june-2012-in-defense>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Welke rol spelen Bewijs en Rede?

Vraag: Ik zie wel dat het onzinnig en erg gevaarlijk is iets te geloven gewoon omdat een of andere kerk of religieuze leider zegt dat ik zo moet doen. Het is duidelijk dat er een bepaalde grond moet zijn voor geloof. Maar ik ben in de war, omdat het me geen “geloof” lijkt indien rede en bewijs mijn geloof ondersteunen.

Antwoord: Uw verwarring komt voort door u in te beelden dat als rede en bewijs helemaal bij geloof betrokken zijn, dit zou veroorzaken dat geloof geheel rationeel zou worden - iets dat terecht onzinnig is. Het is duidelijk dat er geen geloof vereist is om iets te geloven dat evident is of helemaal kan bewezen worden, zoals b.v. het feit dat de zon aan de hemel haar licht en warmte naar de aarde straalt.

Aan de andere kant kunnen bewijs en rede terecht de richting aanwijzen waar geloof op gericht moet worden. Inderdaad, geloof mag bewijs en rede geen geweld aandoen want anders zou dat geloof irrationeel zijn. Geloof gaat een stap verder dan rede, maar enkel in de richting die bewijs en rede hebben aangewezen.

Het idee van een “sprong in het geloof” (dat geloof irrationeel moet zijn) werd gepromoot door sommige filosofische scholen¹ en religies. Als dat waar zou zijn, echter, zou er geen andere grond zijn voor wat men gelooft dan gevoelens en intuïtie. Als consequentie daarvan zou men geloof kunnen hebben voor zowat alles. Zoals het gezegde stelt: “Als het werkt voor u, dan is het okay” - een onzinnig idee dat de absolute waarheid ontkent.

Volgens deze theorie, is het geloven zelf belangrijk, veeleer dan het object van je geloof. Het maakt niet uit wat men gelooft. We moeten in iets geloven, dus maak de sprong. Het is het geloven dat het effect veroorzaakt dat men zoekt - een theorie die enige, beperkte waarheid heeft. Ja, geloven in “The Force” van Star Wars, of geloven dat God een soort van magisch genie is die existeert om iemands dwingende verzoeken in te willigen, kan inderdaad een oppervlakkig gevoel geven van welzijn, voor een tijd. Uiteindelijk echter zal zo’n geloof zich bewijzen als zijnde een zinsbegoocheling, en de euforische zeepbel zal stukspringen, en de persoon is daarna slechter af dan ervoor.

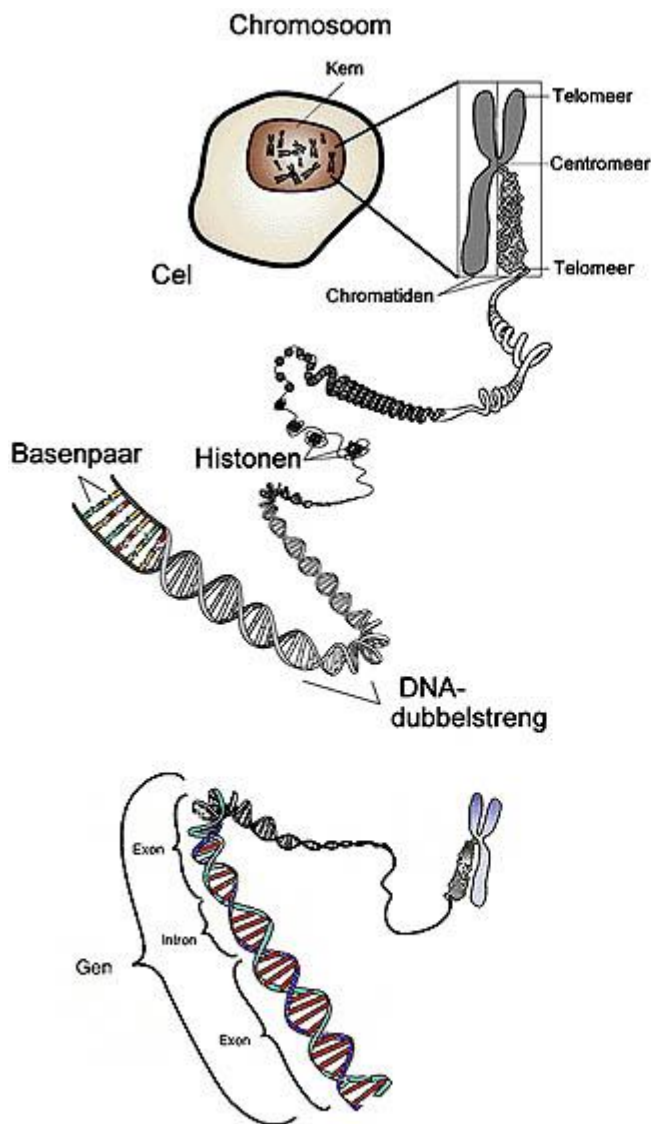
Geloof is een respons op bewezen waarheid

Oppervlakkig gezien kan het gewettigd lijken om bewijs en rede af te wijzen, omdat God veel verder staat dan onze begripshorizon en elk bewijs dat we zouden kunnen begrijpen. Hoe kan bewijs enige rol vervullen in iemands geloof in God? Zoals we al opgemerkt hebben: als rede geen rol te spelen heeft dan zou men in gelijk welk soort van “god” kunnen geloven - een idee dat duidelijk vals is. Men moet enig bewijs hebben om te geloven dat er een God is. Hoe zou anders het idee van God kunnen ondersteund worden?

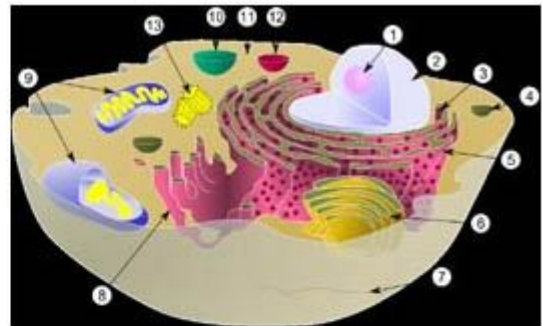
God zij dank dat de bewijzen overal om ons heen te observeren zijn: “De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk van Zijn handen . . . Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn” (Psalm

¹ Zoals het existentialisme: een theorie die zegt dat de ervaring van de mens niet te beschrijven is in wetenschappelijke of rationele begrippen. Zie uitvoering F.A. Schaeffer, <http://users.skynet.be/fa390968/DGDL/index.htm>.

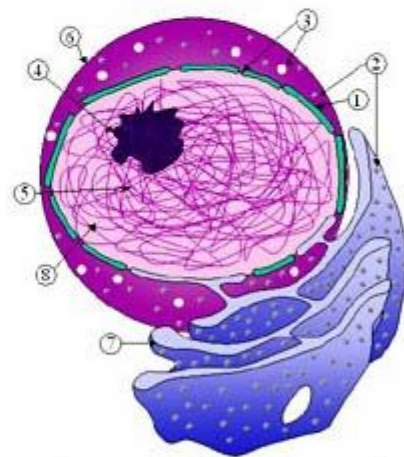
19:2; Romeinen 1:20). Men kan niet veel leren van de ongelofelijk complexe natuur van het universum – van de uiterst kleine atomische structuur van de elementen tot de onbegrijpelijke complexiteit van een levende cel met zijn duizenden chemische reacties die tegelijk werkzaam zijn en in perfecte balans met elkaar – zonder je te realiseren dat dit niet door toeval zou kunnen ontstaan zijn.

Diep in het binnenste van de Cel, in een microscopische Nucleus - de Kern - is de belangrijkste informatie van het lichaam opgeslagen, de genetische informatie.

Dierlijke Cel met 1. Nucleolus, 2. Kern (Nucleus)

Detail met 4. Nucleolus, 5. Chromatine, 6. Kern (Nucleus)

(Plaatjes Wikipedia)

Uitvergroting van een levende cel (grootte: 0,5 à 3 micrometer²)

Het ontwerp van een blad, en nog veel meer dat van de menselijke hersenen, vraagt om een intelligente Ontwerper Die veel hoger staat dan onze hoogste gedachten, want anders zou Hij niet in staat zijn geweest om het universum te scheppen en te besturen. Het is zeker gepast de ongelofelijke orde in het universum te observeren, en uit die immense bewijzen de conclusie te trekken dat het universum en wijzelf nooit door toeval zijn kunnen ontstaan en inderdaad door een intelligent Wezen moeten gecreëerd zijn Die daartoe in staat is. Bewijs en rede wijzen op God. Dit is niet enkel gewettigd maar ook een essentiële eerste stap om Hem te leren kennen.

Deze God echter moet, om de Schepper en Onderhouder van het universum te kunnen zijn, capaciteiten bezitten die oneindig groter reiken dan onze begripshorizon. Rede kan het bewijs enkel in zoverre volgen als dat het binnen haar begripsslimieten valt. Daarbuiten kan rede niets aanrichten. Het is op dit punt dat geloof de volgende stap zet, een stap die verder gaat dan de capaciteit van de rede om het te begeleiden, maar deze stap gaat (en dat moet zo zijn) in de richting die bewijs en rede hebben aangewezen.

² 1 Micrometer = 0,000001 meter of een duizendste deel van een millimeter.

De atheïst ziet hetzelfde bewijs, en ook hij maakt de stap van “geloof” boven rede. Maar om te trachten te ontsnappen aan de consequenties van het erkennen van Gods bestaan, en dus zijn verschuldigde rekenschap een de Schepper, maakt de atheïst een “sprong in het geloof” in de tegenovergestelde richting als deze waarnaar bewijs en rede duidelijk wijzen. Hij kiest ervoor het bewijs te ontkennen, en dus is zijn “geloof” irrationeel en daarom helemaal geen echt geloof.

Zou dit meest complexe arrangement van materie in het universum voorgebracht zijn zonder enige Hogere Intelligentie? Dat zou pas irrationeel “geloof” zijn!

Er zijn veel meer specifieke bewijzen die aanleiding geven tot geloof in zowel God als de Bijbel als Zijn Woord, en daarover zullen we het een andere keer hebben.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm